

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

číslo 203
říjen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace
www.afed.cz // afed@afed.cz

KOMU VADÍ ANTIFAŠISMUS?

To, co se děje ve Spojených státech od nástupu Donalda Trumpa do jeho druhého prezidentského angažmá, nemá obdoby. Mezi prvními věcmi, co udělal, bylo omilostnění přibližně 1500 obviněných z útoku na Kapitol, který se odehrál čtyři roky předtím. Mezi obviněnými bylo také množství neonacistických aktivistů, z nichž někteří při útoku jasně vyjadřovali své postoje, například tričky oslavujícími nacistické koncentrační tábory. Zároveň Trump zmírnil tresty 14 členům krajně pravicových skupin. **Při nástupu do úřadu tak jasně deklaroval své sympatie pro fašistické postoje.** Aby nebyl nikdo na pochybách, dokreslil to tehdy jeho přední podporovatel, miliardář Elon Musk, vzorovou hajlovačkou při prezidentské inauguraci.

Další kroky fašizující americké administrativy na sebe nenechaly dlouho čekat: vyhazovy státních zaměstnanců, jejichž postoje nekorespondovaly s těmi nově požadovanými, tažení proti institucím omezujícím rasistickou segregaci a další formy diskriminace, likvidace agentur humanitární pomoci a vědeckých středisek zabývajících se například změnami klimatu. To vše a mnohem víc v rychlém sledu krok za krokem. Zanedlouho se stalo standardem unášení lidí na ulici, v jejich domovech, v práci a ve školách agenty ICE. Takoví lidé jsou pak bez vědomí svých blízkých koncentrováni v uzavřených táborech a často deportováni do zemí, kde se ocitají v ohrožení. Když vyšli lidé do ulic protestovat proti takovým praktikám a na obranu svých sousedů, poslal na ně Trump Národní gardu ve snaze **odmítavé hlasy násilím potlačit.**

Kdyby před lety někdo natočil dystopický film o Spojených státech (fašistických) s takovými záběry, každý by se mu vysmál. Dnes ale úsměvy všem mrznou. Tedy vyjma těch, kteří si takový stav přejí. Mezi ně patří na jedné straně přední miliardáři, pro které je nějaká forma fašistického režimu, otevřeného či skrytého autoritářství zárukou zachování jejich nezměrného bohatství a dalších zisků ve světě propastných sociálních rozdílů. Fašistické režimy, ať už se lišily jakkoli, byly vždy jednotné v praktikách disciplinace pracujících a likvidace odborových organizací, které neovládal přímo režim. Druhým pilířem Trumpovy politiky je kult MAGA (Make America Great Again) **vyznávající bělošskou nadřazenost, mužský šovinismus a nenávisť vůči odlišnostem a menšinám všeho druhu.** Jeho součástí jsou i otevřeně nacistické organizace.

Fašismus se vždy vyznačoval represí vůči svým názorovým oponentům a jako vždy nejvíce sil věnoval potlačení antifašis-

tické opozice. Ani Trump není v tomto bodě výjimkou. V září dokonce nechal exekutivním příkazem prohlásit „antifa“ za domácí teroristickou organizaci. Není asi třeba dlouze diskutovat, o čem to vypovídá, vezmeme-li v úvahu Trumpovu benevolenci k neonacistům a dalším krajním pravičákům, kteří mají na svědomí násilné trestné činy. Nejenže Trump ve svém tažení proti antifašismu nově zavedl pojem „domácí teroristické organizace“, ale jaksi přehlédl fakt, že „antifa“ žádnou organizací není. Jde prostě jen o zkráceninu výrazu antifašismus/antifašistický. Skutečným důvodem exekutivního rozhodnutí je **otevřít prostor pro represivní potírání jakýchkoli antifašistických tendencí** způsobem, jenž rozhodně nebude korespondovat s mnoha zaručenými právy pronásledovaných.

Toto rozhodnutí velice povzbudilo fašistické síly v USA, které si mimo jiné vzaly na mušku progresivní akademické prostředí. Jeden příklad za všechny – profesor Mark Bray zabývající se právě otázkami antifašismu byl nucen po výhrůžkách smrti emigrovat se svou rodinou do Španělska. Vedle toho je pronásledováno studentstvo amerických univerzit za protesty proti genocidě v Gaze, na níž má vláda USA nemalý podíl dodávkami zbraní a další podporou okupačních sil Státu Izrael.

Nacházíme se v době, kdy takřka vymřela generace našich prarodičů či praprarodičů, kteří bojovali proti fašistickým diktaturám ve druhé světové válce. Současní fašisti se antifašistům minulosti už nemusí dívat do očí a jejich nepřítomnost jim umožňuje zrušit poválečný konsenzus, jenž jednoduše říkal, že **fašismus je prostě zlo.** Stejně tak jsme svědky toho, jak se dřívější odpověď „nikdy víc“ na otázku genocidy mění v prosté odvrácení zraku od probíhajících masakrů.

Pro fašistické vůdce je typické, že se vzájemně obdivují. Můžeme tak sledovat kupříkladu vzájemnou slabost, kterou vůči sobě pociťují Trump, Putin a Orbán. Není divu, že ruské antifašistické hnutí je zčásti ve vězení a zčásti v emigraci. Není divu, že Orbánův režim hostí mezinárodní pochody neonacistů a přísnými tresty stíhá ty, kteří proti nim protestují. A je dobré se podívat, pro koho jsou takoví vůdci inspirací u nás. **Svůj obdiv jim vyjadřují zejména partaje, které budou tvořit vládu v následujících letech,** přičemž hajlující Turek je jen nejviditelnější maškarou z nich. Už jsme od jejich představitelů mohli slyšet, že je také třeba zakázat „antifu“.

My však víme, komu vadí antifašismus. Fašistům! A nebojíme se je tak nazývat.